

Strategic directions of migration policy of Ukraine

Halyna Hliboyko

International Informations Department, Lviv Polytechnic National University, UKRAINE, Lviv, S. Bandery street 12, E-mail: halunah@meta.ua

At the time of Ukraine's independence migration policy, legislation, administrative agencies do not exist.

The beginning of migration policy of Ukraine was laid with denying Soviet practice. Migration policy - a set of measures that fall within the public administration, and include decision-making process, which is settled legal norms, representative government controlled and aimed at regulating migration processes. Migration policy is in the process of development. Researchers say that migration policy of the state would be formed under the new conditions, the main features are :

- adoption of measures to attract population and labor force in the host countries, particularly Russia and the European Union;

- longer duration of stay abroad long-term migrants, strengthening trend transition of temporary labor migration into permanent form;

- global financial crisis, which certainly appears on the trends of migration processes;

- preparation for the European Football Championship (Euro 2012).

Presidential Decree of 30 May 2011 approved a new Policy of Ukraine:

- improvement of legislation on internal and external migration of citizens of Ukraine;

- implementation at the legislative level mechanism and an additional temporary protection of foreigners and stateless persons;

- fight against racism xenophobia and religious intolerance, formation of a tolerant attitude towards migrants;

- creating an enabling environment and mechanisms to return to Ukraine citizens of Ukraine who had been residing in other states.

Adoption of such a decree is an important step towards the settlement of illegal migration, but it's not enough. To establish Ukraine's migration policy need an effective system to control illegal migration, and the presence of regulations governing the stay of illegal migrants in Ukraine.

Стратегічні напрями міграційної політики України

Галина Хлібойко

Кафедра міжнародної інформації, Національний університет «Львівська політехніка», УКРАЇНА, Львів, вул. Степана Бандери 12, E-mail: halunah@meta.ua

На момент проголошення Україною незалежності міграційної політики як такої, законодавства, адміністративних органів у цій сфері не існувало.. Початок міграційній політиці України було покладено запереченням практики радянських часів. Міграційна політика - це комплекс заходів, які відносяться до сфери публічного управління, і включають процес прийняття рішень, який врегульований правовими нормами, контрольований представницькою владою і спрямований на упорядкування міграційних процесів.

Формування міграційної політики держави досі не завершено. Кінець першого десятиліття XXI ст. ознаменувався різкою зміною макроекономічних та геополітичних умов розвитку України. Для налагодження міграційної політики Україні необхідна ефективна система контролю над нелегальною міграцією, а також наявність нормативно-правових актів, що регламентують перебування нелегальних мігрантів в Україні. Концепція міграційної політики спрямована на вирішення проблеми нелегальної міграції, врегулювання трудової міграції, транзитного перетинання державного кордону та ін. Ці напрями є провідними, проте немає чітких гарантій виконання цієї концепції. Тому шлях України у регулюванні міграційними процесами ще не завершений і потребує вдосконалення.

Ключові слова: міграційна політика, міграція, напрями міграційної політики.

I. Вступ

Міграційна політика - це комплекс заходів, які відносяться до сфери публічного управління, і включають процес прийняття рішень, який врегульований правовими нормами, контрольований представницькою владою і спрямований на упорядкування міграційних процесів, [1].

На момент проголошення Україною незалежності міграційної політики як такої, законодавства, адміністративних органів у цій сфері не існувало. Усе довелося створювати, тільки у ситуації браку досвіду, кадрів, необхідних фінансових ресурсів, за умов складної міграційної ситуації. Унаслідок цього формування міграційної політики відбувалося переважно ситуативно.

Разом з тим формування цілей і засобів політики держави були визначальними декларовані демократичні цінності, орієнтація на побудову відкритого суспільства, намагання інтегруватися у світову, передусім європейську спільноту. З часом, хоча динаміка суспільних реформ і була нерівною, значення цих цінностей зростало.

Початок міграційній політиці України було покладено у Декларації про державний суверенітет, прийнятій улітку 1990 р., де зазначалося, що Україна

«регулює імміграційні процеси». Це твердження ґрунтувалося на стабільно додатному сальдо в міграційному обміні між Україною та іншими республіками СРСР, зміні внаслідок міграції етнічного складу населення у напрямі зменшення питомої ваги титульної нації [2].

II. Риси та стратегічні напрями формування міграційної політики України

Формування міграційної політики держави перебуває на етапі розвитку. Кінець першого десятиліття ХХІ ст. ознаменувався різкою зміною макроекономічних та геополітичних умов розвитку України. Дослідники стверджують що, міграційна політика держави тепер формуватиметься в нових умовах, основними рисами яких є:

- прийняття заходів із залучення населення і робочої сили в країнах-реципієнтах, зокрема у Росії та Європейському Союзі;

- збільшення тривалості перебування за кордоном довгострокових мігрантів, посилення тенденцій переходу тимчасової трудової міграції у постійну форму;

- світова фінансова криза, яка, безумовно, відобразиться на тенденціях міграційних процесів;

- підготовка до проведення чемпіонату Європи з футболу (Євро-2012), що пов'язана зі збільшенням обсягів будівельних робіт та потенційним розширенням можливостей зайнятості (зокрема в туристичній індустрії), [3].

Указом Президента України від 30 травня 2011 року було схвалено нову концепцію міграційної політики України. Стратегічними у цьому документі визначено такі напрями:

- удосконалення законодавства щодо внутрішньої і зовнішньої трудової міграції громадян України, в'їзду іноземців та осіб без громадянства в Україну, виїзду їх з України і транзитного проїзду через її територію, а також у сфері боротьби з нелегальною міграцією;

- запровадження на законодавчому рівні механізму додаткового та тимчасового захисту іноземців та осіб без громадянства;

- протидія проявам расизму, ксенофобії та релігійної нетерпимості, формування толерантного ставлення населення до мігрантів;

- стимулювання мігрантів до раціонального територіального розміщення з урахуванням соціально-економічної та демографічної ситуації в регіонах;

- посилення соціального та правового захисту громадян України, які працюють за кордоном, у тому числі шляхом активізації міжнародного співробітництва, укладення міжнародних договорів;

- створенням сприятливих умов та механізмів для повернення в Україну громадян України, які постійно проживають на території інших держав, з метою зменшення еміграційних потоків;

- вдосконалення системи оброблення та збирання статистичної інформації про міграційні процеси громадян України, які проживають чи тимчасово перебувають за кордоном, а також іноземців та осіб без громадянства, які на законних підставах проживають чи тимчасово перебувають на території України;

- провадження науково-дослідної діяльності у сфері міграції та використання її результатів для реалізації державної політики;

- активізація зовнішньої діяльності держави з метою укладення міжнародних договорів, пов'язаних з урегулюванням питань повернення і захисту прав осіб, депортованих за національною ознакою, та їх нащадків, розроблення і впровадження ефективного механізму виконання таких договорів, [4].

III. Висновки

Прийняття Указу Про нову концепцію міграційної політики України є важливим кроком до врегулювання нелегальної міграції в Україні, проте цього недостатньо. Для налагодження міграційної політики Україні необхідна ефективна система контролю за нелегальною міграцією, а також наявність нормативно-правових актів, що регламентують перебування нелегальних мігрантів в Україні. Концепція міграційної політики України повинна бути спрямована на вирішення проблеми нелегальної міграції, врегулювання трудової міграції, транзитного перетинання державного кордону тощо. Ці напрями, вважаємо, провідними, які вимагають чітких гарантій виконання, що засвідчує складність шляху України у регулюванні міграційними процесами його незавершеність і необхідність вдосконалення.

Література

- [1] Денисюк С. Ф. Напрямки розвитку Міграційної політики в Україні / Денисюк С.Ф. – [Електронний ресурс] – Режим доступу: www.nbuv.gov.ua/ejournals/FP/20083/08dsfpvu.pdf
- [2] Малиновська О. А. Міграційна політика України: стан і перспективи розвитку / О. А. Малиновська. – К.: НІСД, 2010. – 32 с. – [Електронний ресурс] – Режим доступу: – www.niss.gov.ua/content/articles/files/Malinovska-79a87.pdf.
- [3] Позняк О.В. Проблеми формування міграційної політики України в сучасних умовах / Позняк О.В. – [Електронний ресурс] – Режим доступу: – <http://dspace.nbuv.gov.ua:8080/dspace/bitstream/handle/123456789/8717/02-Poznak.pdf?sequence=1>
- [4] Про нову концепцію міграційної політики України: Указ Президента, станом на 30 травня 2011 року №622/2011. – [Електронний ресурс] – Режим доступу: – www.president.gov.ua/documents/13642.html.